

Šikmá veža v meste Pisa je konkrétnym príkladom toho, aké dôležité sú pevné základy. Ak to platí o stavbe zhotovenej človekom, o čo viac pre Cirkev Ježiša Krista. Teraz sa pokúsime lepšie porozumieť tomu, čo je pravý základ Cirkvi.

A keď prišiel Ježiš do okolia Cezáree Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov a riekol:

Čo hovoria ľudia o mne, že kto som ja, Syn človeka?

A oni povedali: Jedni hovoria, že si ty Ján Krstiteľ, iní, že Eliáš, a zase iní, že Jeremiáš,

alebo niektorý z prorokov.

Povedal im: A vy čo hovoríte, že kto som ja?

A Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn živého Boha!

A Ježiš odpovedal a riekol mu:

Blahoslavený si Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili,

ale môj Otec, ktorý je v nebesiach.

A ja ti tiež hovorím, že si ty Peter, Skala, a na tej skale zbudujem svoju cirkev,

a nepremôžu ju ani brány ríše smrti.

Matúš 16:13-18

V predchádzajúcom článku (*Solas* číslo 49, str. 2) sme už skúmali túto pasáž, aby sme zistili, kto alebo čo je tým základom, na ktorom chce Ježiš vybudovať svoju Cirkev. Pozreli sme sa na presné slová, ktoré Ježiš použil, a na bezprostredný kontext, v ktorom boli povedané. Bol Peter položený za základový kameň cirkvi, alebo to bolo vyhlásenie Petra: „Ty si Kristus, Syn živého Boha“, na ktorom Cirkev stojí? Dospeli sme k záveru, že ak Peter pokladal Ježiša za Krista, Syna živého Boha, potom skutočne skalou, a teda pravým základom cirkvi nebol človek Peter, ale samotný Kristus, Syn živého Boha.

Chcel by som teraz ešte viac rozvinúť túto argumentáciu preskúmaním ďalších textov Písma, ktoré sa týkajú tejto témy. Najprv si musíme položiť otázku, ako by slová svojho Majstra interpretovali samotní učeníci, vychovaní v židovskej tradícii? V tejto súvislosti je dôležité pamätať na to, že Matúš napísal svoje evanjelium špeciálne pre židovských čitateľov. Čo by napadlo akémukoľvek bežnému Židovi poznajúcemu Písma Starého zákona pri čítaní Ježišovho odkazu na skalú?

V Starom zákone sa slovo „skala“ vždy používalo vo vzťahu k Bohu, nikdy nie k človeku. Napríklad v Žalme 18 čítame: „Lebo kde kto je Bohom okrem Hospodina, a ktože je Skalou mimo nášho Boha?!“ Prorok Izaiáš napísal: „Či je azda nejaký Boh okrem mňa? Ani niet Skaly; neviem o nijakej.“ Pre Židov preto mohla byť iba jedna Skala, a bol ňou Pán Boh. Spomeňte si, ako v našom texte v Matúšovom evanjeliu Peter práve identifikoval Ježiša ako Boha. Potom, čo sa Ježiš spýtal učeníkov: „A vy čo hovoríte, že kto som ja?“ Peter vyhlásil: „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“ Takže Peter ako Žid vedel, že výraz „skala“ je typickým opisom Boha. Teraz vyhlásil, že Ježiš je Boží Syn. Keď Ježiš povedal, že postaví svoju Cirkev na skale, nebolo by pre Petra logické predpokladať, že spomenutou skalou musí byť Ježiš, Boží Syn?

Môžeme však nájsť aj ďalšie potvrdenie uvedeného, keď sa pozrieme na jeden z dvoch listov Nového zákona, ktoré napísal Peter. V 2. kapitole svojho prvého listu Peter cituje verše zo starozmluvného proroctva Izaiáša, ktoré jasne odkazujú na Ježiša Krista. Toto povedal Boh: „Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený.“ „Teda vám veriacim česť, ale neposlušným kameň, ktorý zavrhli stavitelia, práve ten sa stal uholnou hlavou a kameňom úrazu a skalou pohoršenia.“ Pre Petra bol teda Ježiš Otcov vyvolený kameň, odmietnutý ľuďmi, ale vzácny pre Otca a pre všetkých, ktorí v neho veria. Ježiš citoval rovnakú pasáž s odkazom na seba v 20. kapitole Lukášovho evanjelia: „kameň, ktorí zavrhli stavitelia, učinенý je hlavou uhla“ (hlava uhla = základový kameň, pozn. prekl.).

Z citovaných pasáží teda vidíme, že pre pisateľov Starého zákona, Pána Ježiša a apoštola Petra bol skalou Kristus. Môžeme ísť však ešte ďalej, pretože apoštol Pavol vo svojom prvom liste adresovanom cirkvi v Korinte taktiež oznámil, čo je základ cirkvi: „Lebo iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus.“ A v 2. kapitole svojho listu kresťanom v Efeze napísal: „Ste ... vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus.“ Je tu nejaký rozpor? Ako by mohol Pavol v jednom liste napísať, že Ježiš bol jediným základom a v druhom liste povedať, že základom boli apoštolovia a proroci? Nuž, nie je tu žiaden rozpor. Apoštoli a proroci boli muži, ktorí boli povolani a vedení, aby napísali Sväté písma. Tieto Písma nie sú ničím iným ako zjavením Ježiša Krista a stredobodom celého učenia Božieho slova je On. Ježiš Kristus, Boží Syn, je preto jediným skutočným základom – základovým kameňom Cirkvi, pričom Písmo o ňom vydáva svedectvo.

Pán Ježiš neprestal byť základom cirkvi a inšpirované Písma, ktoré o ňom svedčia, nestratili nič z platnosti ani po 2000 rokoch. Veď keď Peter a Pavol vo svojich listoch (epištolách) napísali o Ježišovi Kristovi, že je skalou a základom cirkvi, Ježiš už bol po smrti, vstal z mŕtvych a vystúpil na nebesá. Ježiš už nebol prítomný na zemi fyzicky, ale pre Petra a Pavla bol stále jediným základom cirkvi, hlavným základovým kameňom.

Otázku autority Petra, význam kľúčov a toho, čo znamená výraz „zviazať a rozviazať“ vo verši 19 ponecháme na inokedy. Ale v poslednej časti tohto zamyslenia by som chcel spolu s vami pouvažovať nad tým, aký dosah má skutočnosť, že Ježiš, Boží Syn, je pravým základom cirkvi, hlavným základovým kameňom. Pasáž z Prvého Petrovho listu nám môže opäť pomôcť. Toto píše Peter kresťanom prvého storočia: „ku ktorému prichádzajúc k živému kameňu, síce od ľudí, ako čo by bol nesúci, zvrhnutému, ale u Boha vyvolenému, drahocennému, i sami sa ako živé kamene buduj(e)te, duchovný dom, sväté kňazstvo, obetovať duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.“ Ježiš, hlavný základový kameň cirkvi, je teda opísaný aj ako živý kameň. Toto je dôležitá pripomienka toho, že vzkriesený Kristus je živý aj dnes a netreba, aby ho niekto nahradil. Nielen to, ale každý skutočný veriaci je živým kameňom stavby, teda Cirkvi.

Ako sa stať členom pravej Cirkvi Ježiša Krista? Ako sa stať živým kameňom? Nie podpísaním prihlášky ani náboženským obradom, ale vierou v Spasiteľa. Ak prideme ku Spasiteľovi so zlomeným srdcom kvôli našim hriechom a spoľahneme sa jedine na neho, na hlavný základový kameň Cirkvi, aj my sami sme vložení ako živé kamene do Cirkvi. Vidíte, že Cirkev nie je inštitúcia postavená na človeku, ale je to súhrn všetkých ľudí, ktorí uverili v Ježiša Krista, aby boli spasení. Cirkev je teda duchovná entita; ako Peter hovorí svojim kresťanským čitateľom: „i sami sa ako živé kamene buduj(e)te, duchovný dom“.

Drahý priateľ, stal si sa už členom Kristovej cirkvi tým, že si uveril v Spasiteľa? Ak ešte nie, patíš k tým, ktorí stále odmietajú Krista, Skalu. Apoštol Pavol opisuje takýchto ľudí slovami: „Potkli sa o kameň úrazu, ako je napísané: Hľa, kladiem na Sione kameň úrazu a skalú pohoršenia, ale kto verí v neho, nebude zahanbený.“ A v Prvom Petrovom liste sa rovnako píše: „Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený.“ Odmietnuť Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa a Pána je cesta k duchovnému nešťastiu, ale veriť v neho je istá cesta k spásu a večnému životu. Tí, ktorí veria v neho, nebudú nikdy sklamaní, nebudú nikdy zahanbení.